

imod denne Skat, gjorde i Restauratørbeskyttelse. Altsaa det ærede Medlem har tænkt paa Restauratørerne, men har slet ikke talt for Forbrugerne; i Dag er Forbrugerne opgivet. Jeg vil nu blot til det ærede Medlem sige, at jeg beklager, at jeg ikke kan gøre Gengæld og spaa det ærede Medlem en glørværdig Valgdag. Jeg hører til dem, der beklager, at Horsens er en af de Byer, der først vil komme til at mangle en konservativ Repræsentant her i Tinget; det er jeg ked af af personlige Grunde, fordi netop den Aabenhed, som kendetegner det ærede Medlem, er mig saa tiltalende.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Det ærede Medlem Hr. Wilmann og det ærede Medlem Hr. Holstein har villet give det Udseende af, at denne Skat betales af Hovedstaden. Det ærede Medlem Hr. Wilmann gik endda saa vidt, at han sagde, at Hovedstaden ogsaa bærer Provinsens Del af Beløbet. Jeg synes, at deri ligger, at Hovedstadens Beboere skulde være mere indstillede — det er de vel ogsaa — paa at gaa paa Restauration end Folk i Provinsen, og langt mere, end man er det paa Landet. Men jeg vil hævde, at der i det store Forbrug, som det ærede Medlem Hr. Wilmann vilde have, at Københavnerne skulde have paa Restauranterne, er en Del, der er et rent og skært Luksusforbrug; den allerstørste Del af dette Forbrug kan undværes. Folk her i Byen kan i de fleste Tilfælde spise deres Mad i deres Hjem; og ved de store Virksomheder, paa de Arbejdspladser, som beskæftiger mange Mennesker, er der oprettet Marketenderier, hvor disse Mennesker kan faa deres Livsformøndenheder uden at betale Skat deraf. Naar man siger, at den største Del af Skatten udredes af Bybefolkningen, saa er det ikke rigtigt. Landbefolkningen udreder sin Del, og jeg tror at turde sige, at den udreder en stor Del af Skatten. Folk fra Landet er nemlig, naar de kommer til Byen eller Hovedstaden, henvist til at leve paa Restauration, medens Bybeboerne, specielt Københavnerne, naar de kommer ud paa Landet, som Regel nyder Gæstfrihed hos Landmændene og derfor ikke kommer til at betale denne Skat. Naar Københavnerne kommer ud paa Landet, har de selvfølgelig ikke Lejlighed til at komme paa Restaurationer, medens Landboerne nødsages til at lægge deres Skat i Byerne og i Hovedstaden, fordi man ikke har Restaurationer ude paa Landet. Derfor kan man ikke sige, at det er en

Skat, der ikke rammer Landboerne. Det kan ikke bevises, og det er det heller ikke, thi Landboerne yder deres store Bidrag til denne Skat; og det drejer sig for dem i højere Grad om et Nødvendighedsforbrug, end det gør for Bybefolkningen.

Wilmann: Det er forbavsende, at den højtærede Finansminister og Venstres Ordfører (Jensen [Broby]) tør paastaa, at der i alle Restaurationsbesøg er et Luksusmoment. Der er i tusindvis af Mennesker, der er henvist til at nyde deres Mad paa Restaurationer. Vi kan jo blot tage denne Forsamling; her er der mange, der er henvist til at indtage deres Maaltider paa Restaurationer; og hvis vi vil tage Referenterne med, saa er hele deres Livsgerning saadan, at de meget ofte nødsages til at nyde deres Mad paa Restaurationer, fordi de simpelt hen ikke har Tid til at gaa hjem og spise først. (Afbrydelse: Vi er ogsaa Landboere). Landboerne er meget mere hjemme end andre Mennesker; naar der er Spørgsmaal om, hvem der betaler denne Skat eller ikke betaler den, saa ligger der alene i den Omstændighed, at Landborepræsentanterne saa ivrigt forsvarer den, det allerbedste Bevis for, hvem det er, der maa betale den. Man kan absolut ikke sige, at der er et Luksusmoment i alt, hvad der nydes paa Restaurationerne. Tværtimod, der er Masser af Mennesker, der er henvist til Restaurationerne; og det er ikke alene unge Mennesker, der er ugifte, som for en Del er henvist dertil, men det samme gælder ogsaa mange ugifte, som ikke er unge. Jeg skal ogsaa henvise til det vanskelige ved nu om Stunder at skaffe sig Lejlighed i Byerne, at skaffe sig eget Hjem, hvor man kan faa sin Mad; ogsaa dette Forhold bidrager til at fremme Restaurationslivet. Men hvis nu alle Mennesker blev lige saa moralske, som de Herre mener, de skulde være, saa kom der jo ikke de Millioner ind i Statskassen, som Staten skal have ind af Restaurations-skatten, og saa blev der ikke Penge til Finansministeren, og saa maatte han aligevel opgive den.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Jeg vil gøre opmærksom paa, at det navnlig er Aftentiden, der her i Hovedstaden giver det store Forbrug paa Restaurationerne, og jeg tror at turde sige, at det er et Bevis for, at en væsentlig Del af Restaurationsforbruget er et Luksusforbrug. Naar det ærede Medlem Hr. Wilmann pegede